

Kod przedmiotu

Kierunek

Kompozycja i Teoria Muzyki

Specjalność

Rytmika

Typ przedmiotu

Kierunkowy

Wymagania wstępne

Znajomość zasad harmonii w zakresie objętym programem nauczania szkoły muzycznej II stopnia.

Wymagania końcowe

Zaliczenie ze stopniem – kolokwium sprawdzające zakres wiedzy i umiejętności.

Cele kształcenia

Uporządkowanie i pogłębienie wiedzy teoretycznej z harmonii wraz z jej praktycznym zastosowaniem. Rozwinięcie umiejętności swobodnego posługiwania się strukturami harmonicznymi w tworzeniu, analizowaniu i wykonywaniu utworów muzycznych opartych na systemie dur-moll oraz na harmonice XX wieku.

Treści programowe nauczania

Zagadnienia harmonii tonalnej (dur-moll): Łączenie trójdźwięków triady drogą najbliższą, harmonizowanie melodii, realizacja podstawowych rodzajów kadencji, swobodne łączenie trójdźwięków triady bez przewrotu, przewroty trójdźwięków triady, D^6_4 , trójdźwięki poboczne, progresja niemodulująca, dominanta septymowa, dominanta septymowa bez prymy, dominanta nonowa, dominanta nonowa bez prymy, trójdźwięki z dodaną sekstą, czterodźwięki septymowe i pięciodźwięki nonowe (akord chopinowski), alteracja niemodulująca. Układ dwu- trzygłosowy, zmienna ilość głosów. Swobody w prowadzeniu głosów. Faktura fortepianowa. Nuta pedałowa i nuta stała.

Modulacja diatoniczna, chromatyczna i enharmoniczna.

Wybrane zagadnienia harmoniki XX wieku: Systematyka akordów. Organizacja nowoczesnych przebiegów harmonicznymi. Struktury interwałowe. Porządki powstałe z doboru współbrzmień. Porządki powstałe z wyboru materiału dźwiękowego. Układy tonalne. Porządki mechaniczne. Układy warstwowe.

Efekty kształcenia (uczenia się) po ukończeniu przedmiotu

- w zakresie wiedzy

- Student ma wiedzę dotyczącą harmoniki funkcyjnej (K1_W07).
- Posiada podstawowe wiadomości w zakresie praktycznego zastosowania wiedzy o harmonii i kontrapunkcie (K1_W13).
- Posiada wiedzę dotyczącą środków warsztatowych muzyki XX wieku w zakresie budowania współbrzmień harmonicznymi (K1_W14).

- w zakresie umiejętności

- Student w kreatywny sposób posługuje się słuchem muzycznym (K1_U07).
- Umie tworzyć i realizować własne koncepcje artystyczne oraz dysponować umiejętnościami niezbędnymi do ich wyrażania (K1_U08).
- Potrafi wykorzystać wiedzę dotyczącą podstawowych kryteriów stylistycznych realizowanych utworów (K1_U13).
- Wykazuje umiejętność dokonywania analizy słuchowej utworu (K1_U18).

- w zakresie kompetencji społecznych

- Student potrafi zbierać, selekcjonować i analizować potrzebne informacje (K1_K01).
- Zna i stosuje właściwą terminologię z zakresu muzyki (K1_K05).

Metody nauczania

Wykład (zajęcia zbiorowe).

Każde zagadnienie, po omówieniu teoretycznym, jest przez studentów realizowane w praktyce (analiza utworów, granie połączeń akordów w progresjach, realizacja wybranych zdań, tworzenie własnych konstrukcji harmonicznycch).

Nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów uczenia się

ROK	I		II		III	
SEMESTR	1	2	3	4	5	6
Punkty ECTS	1	1				
Ilość godzin w semestrze	30	30				
Rodzaj zaliczenia	zs	zs				
LEGENDA	zal – zaliczony; zs – zaliczenie ze stopniem; egz – egzamin; ed – egzamin dyplomowy					

Kryteria oceny

Aby uzyskać pozytywną ocenę, student w ciągu semestru systematycznie zalicza poszczególne partie materiału (zadania pisemne, granie określonych struktur harmonicznycch, analizy). Ostateczną ocenę uzyska podczas zaliczeniowego kolokwium – przeprowadzonego przez wykładowcę przedmiotu – realizując w formie pisemnej i praktycznej wybrane z wyżej wymienionego materiału zagadnienia.

Literatura (piśmiennictwo)

Sikorski Kazimierz *Harmonia cz. I i II*. PWM, Kraków 1984;

Wesołowski Franciszek *Nauka harmonii*. AM Łódź 2008;

Zieliński Tadeusz A. *Problemy harmoniki nowoczesnej*. PWM, Kraków 1983

Język wykładowy

Polski

Imię i nazwisko wykładowcy

dr hab. Olga Hans